

SVLT

Driemaandelijks tijdschrift van de Studiegroep voor Vreemde Luchtverschijnselen
opgericht onder
gesag

Haven Fort Hotel (CE III in ZUID-WALES)

p. 4

STUDIEGROEP VOOR VREEMDE
LUCHTVERSCHIJNSELEN
(Opgericht in 1979)

GROUPEMENT POUR L'ETUDE DES
SCIENCES D'AVANT-GARDE
(Opgericht in 1965)

SVL TIJDSCHRIFT

SVL directie en uitgave : Wim VAN UTRECHT
Direction GESAG et édition: Jacques BONABOT

Abonnement:

SVL TIJDSCHRIFT

250,-BF voor 4 nummers of 1 jaar.
Storting op PCR: 000-1194979-36 van:
Wim VAN UTRECHT
Oude Steenweg 35
2280 GROBBENDONK

BULLETIN DU GESAG

Belgique 340,-FB, étranger 380,-FB pour 4 numéros.
Versement au CCP: 000-0956967-62 de:
Mme Jenny DEDUYTSCHÉ
Leopold I-laan 141
8000 BRUGGE

Geen bankcheques a.u.b.!

Pas de chèques bancaires s.v.p.!

INHOUD

-Editoriaal	2
-Kranteknipsels / UFO-Congres 1982	3
-CE III in Zuid-Wales	4
-Verdeeldheid in UFO-kringen	11
-Baarle en Rijkevorsel - 17 ^o eeuw	15
-Grobbendonk (ANT) - 6/12/1976	19
-Jaarverslag NOBOVO / Recente meldingen	21

SVLT 1/1

COPYRIGHT: SVL-GESAG Belgium

Een kruis in dit vakje? Uw abonnement is ten einde.

Jaargang 1 Nr 1

Januari 1982

Alle correspondentie aan: STUDIEGROEP VOOR VREEMDE LUCHTVERSCHIJNSELEN
Oever 28
2000 ANTWERPEN

EDITORIAAL

Eind 1979 werd onder de GESAG Direktie (1) de Studiegroep voor Vreemde Luchtverschijnselen opgericht. Het hoofd van de S.V.L. was de heer Jim GERARD die voordien ook al de GESAG Vlaamse Afdeling coördineerde.

Op 12 augustus 1981 kreeg de ondergetekende de SVL Direktie in handen. Het oorspronkelijke doel om de vroegere SPW-leden (2) op te vangen, was mijn eerste taak. Jammer genoeg reageerde slechts een klein percentage op mijn uitnodiging om lid te worden van de GESAG-SVL. De lage landen kenden een UFO-crisis, en het zou niet gemakkelijk worden om in die sfeer van ongeïnteresseerdheid een nieuw UFO-tijdschrift uit te geven. Er waren, en er zijn ook nu nog, te weinig lezers en te weinig UFO-meldingen uit eigen land.

Niettegenstaande de vele moeilijkheden waarmee de SVL te kampen had, heeft zij nu toch haar eigen tijdschrift. Of het SVL Tijdschrift een lang leven beschoren is hangt af van het aantal geabonneerden en hun actieve medewerking. Elke bijdrage is van harte welkom. Op die manier komen dan ook verschillende opinies aan bod.

Het is niet de bedoeling om in SVLT het UFO-verschijnsel oppervlakkig te behandelen. De uitgever gaat er van uit dat de lezers al een zekere basiskennis hebben over het onderwerp, en er zal dan ook getracht worden om zoveel mogelijk nog niet eerder gepubliceerd materiaal in SVLT op te nemen. Wat de informatie-keuze betreft volgen we dus het spoor van de SPW. Dit wil zeggen: een open houding die alle goed gefundeerde stellingnames respecteert, zonder zelf al te vlugge conclusies te trekken. Of een nederlandstalige UFO-publikatie nog ooit eenzelfde kwaliteit als het SPW-tijdschrift zal halen, valt nog af te wachten.

Buiten de nauwe band met de GESAG -die nog steeds een min of meer overkoepelende functie behoudt- is er ook een vriendschappelijke samenwerking op gang gekomen tussen de SVL en andere groeperingen, waaronder ook de Belgische SOBEPS (3).

Een eerste concrete opgave voor onze studiegroep is het opnieuw oprichten van een binnenlands onderzoeksnet. Dit komt er op neer dat personen uit verschillende plaatsen van het land, zich bereid tonen om nu en dan UFO-meldingen uit hun omgeving aan de SVL door te geven. Wanneer mogelijk onderzoeken zij zelf de waarneming, stellen het verslag op, en sturen dit vervolgens naar ons door. De interessante resultaten van dit onderzoeksnet worden dan in het SVL Tijdschrift gepubliceerd. In dit verband vragen wij ook uw aandacht voor het BUFOC-voorstel van Luc DEVINCKE (zie verder in dit nummer).

Voor de nieuwe leden formuleren we hieronder nog eens in het kort de voornaamste doelstellingen van de studiegroep:

- Elke nog niet onderzochte UFO-melding in de mate van het mogelijke aan een grondig onderzoek onderwerpen (liefst ter plaatse), en de poging om een afdoende verklaring te vinden voor het waargenomen. Voorrang krijgen de Belgische meldingen en de gevallen met een hoge vreemdheidsgraad (ook uit het buitenland).

- De waarnemingen klasseren in de GESAG-SVL Catalogus (die momenteel meer dan 1500 Belgische gevallen bevat) en eventuele publikatie van de interessante meldingen.
- De niet verklaarde, of nog niet verklaarde, gevallen te weerhouden voor analyse en het zoeken naar onderlinge correlaties in deze gerapporteerde feiten.

De SVL hoopt hierbij op de steun van zijn leden te mogen rekenen, en is van mening dat het UFO-probleem een boeiende uitdaging vormt voor zowel de positieve als de eerder filosofisch gerichte wetenschappen.

De SVL wenst u een prettig Nieuwjaar !

De directie.
(december 1981)

- (1) GROUPEMENT POUR L'ETUDE DES SCIENCES D'AVANT-GARDE - GESAG
(Leopold I-laan 141, 8000 BRUGGE)
- (2) STUDIEGROEP VOOR PROGRESSIEVE WETENSCHAPPEN - SPW
(Keizer Leopoldstraat 6, 9000 GENT)
- (3) SOCIETE BELGE D'ETUDE DES PHENOMENES SPATIAUX - SOBEPS
(Avenue Paul Janson 74, 1070 BRUSSEL)

KRANTEKNIPSELS

Om zo goed mogelijk op de hoogte te blijven van alle recente UFO-gebeurtenissen in binnen- en buitenland, vragen wij de SVL-leden om zoveel mogelijk kranteknip-sels over UFO's (of copies) op te sturen naar het SVL-adres in Antwerpen.

De artikels betreffende UFO-waarnemingen uit eigen land kunnen dan samengevat in SVLT gepubliceerd worden.

Op die manier krijgen personen, die dicht bij een gesignaleerde UFO wonen, de kans om zo'n melding ter plaatse te onderzoeken.

Wij hopen op uw medewerking!

UFO-CONGRES 1982

Op 25 april 1982 organiseert de Belgische vereniging UFO 21 een groots opgezet UFO-CONGRES in het Cultureel Centrum te Hasselt.

Geïnteresseerden kunne voor meer informatie schrijven naar:

Dhr. Marc BROUX
Koning Albertstraat 40
B-3500 HASSELT

CE III IN ZUID-WALES

EEN KEUZE UIT DE ENGELSE UFO-GOLF VAN 1977 (ZIE VOORPAGINA)

Het hieronder gepubliceerde verslag is een samenvatting van een UFO-waarneming, zoals deze door de getuige aan verschillende Engelse onderzoekers werd gerapporteerd. Het geheel is aangevuld met enkele gegevens die de SVL-Direktie noteerde tijdens een plaatselijk onderzoek in Zuid-Wales.

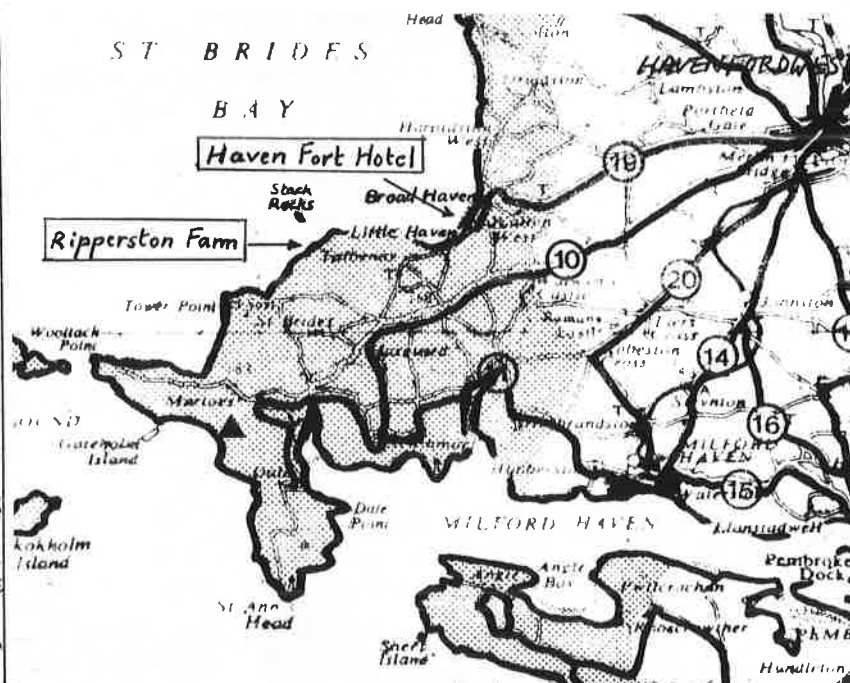
Bij het opstellen van dit artikel werd er onder meer gebruik gemaakt van de volgende publikaties:

- FLYING SAUCER REVIEW Vol 23, N° 2 - "The Little Haven Humanoids" een onderzoek door Randall Jones PUGH en (wijlen) F.W. HOLIDAY.
- THE UNINVITED - een gedramatiseerd verslag over de Engelse UFO-golf van 1977, door Clive HAROLD.
- THE JOURNAL OF TRANSIENT AERIAL PHENOMENA Vol 1, N°1 uitgegeven door de onderzoeksafdeling van de British UFO Research Association - BUFORA (juli-augustus 1979).

DE WAARNEMINGSPLAATS

Haven Fort Hotel, een oud kasteel dat omgevormd werd tot een hotel voor buitenlandse reizigers, en dat gelegen is tussen de Pembrokeshire-dorpjes Broad Haven en Little Haven (Dyfed, Z.W.-Wales, Engeland).

Het landschap wordt er gekenmerkt door de steile rotsklippen en de helgroene grasweiden die hierop uitgestrekt liggen. Vanuit het Haven Fort Hotel heeft men een prachtig zicht op St. Brides Bay en het St. Georges Kanaal. (zie kaart hieronder)

DE GETUIGE

Mrs. Rosa GRENVILLE, een vrouw van middelbare leeftijd, van Spaanse afkomst en eigenares van het Haven Fort Hotel.

In het begin van de jaren zeventig had zij samen met haar man het hotel overgenomen, niet-tegenstaande de waarschuwingen van enkele dorpsgenoten, die vertelden dat er een "White Lady" ("witte spookdame") op het kasteel zou rondspoken.

Op de foto ziet u Mrs GRENVILLE op enkele meters van de plaats waar zij in 1977 een gelande UFO zou gezien hebben.

INLEIDING

Op 19 april 1977 gebeurde er echter nog iets vreemder dan een spookgeschiedenis. Een UFO landde vlak naast het huis van Mrs. GRENVILLE, en twee humanoïde wezens konden door een verrekijker geobserveerd worden. Ongeveer een week later werd hetzelfde gebied bezocht door een rondcirkelend blauw licht.

Het was naar aanleiding van die tweede waarneming dat Rosa GRENVILLE de heer Randall Jones PUGH contacteerde. Deze laatste is Zuid-Wales' medewerker voor de British UFO Research Association - BUFORA (1). De heer PUGH is tevens correspondent van het UFO Investigators Network - UFOIN (2). Het was tijdens het interview i.v.m. het blauwe licht dat Mrs. GRANVILLE het incident met de UFOnauten meldde. Op aanraden van haar man om zich niet belachelijk te maken, alsook om geen hotelklanten af te schrikken, had zij haar verhaal tot nu toe alleen nog maar verteld aan haar vriendin Pauline COOMBS. Mrs. COOMBS was gedurende diezelfde periode getuige van talloze UFO-manifestaties, waaronder verschillende landingen, UFOnaut-gevallen en zelfs een mogelijke "ontvoering". De verschijningen, die zich vooral op de familie COOMBS leken te concentreren, traden regelmatig op tussen 14 januari en 19 december 1977.

Naar aanleiding van deze hoogst eigenaardige gebeurtenissen moesten zij het jaar hierop hun boerderij verlaten. De verhuurder nam het niet langer dat zijn eigendom het middelpunt was van wilde vliegende schotel-verhalen.

Tijdens het bezoek dat ik bracht aan de bewuste waarnemingssite ("Ripperston Farm" geheten), werd ik er door de huidige huurster nogal onbeleefd van op de hoogte gebracht dat deze niets "met die verdomde UFO's" wilde te maken hebben. De nieuwe inwonster had zich bovendien een drietal vervaarlijke honden aangeschaft die het alle geïnteresseerde of nieuwsgierige lieden onmogelijk maakten om een verdere discussie aan te gaan.

We spreken ons dan ook niet uit over de gebeurtenissen op Ripperston Farm en verwijzen hiervoor naar de andere bronnen die in dit artikel worden aangehaald. We hebben echter wel Rosa GRENVILLE ontmoet, en alvorens haar ervaringen te beschrijven, vermelden we nog dat gedurende gans het jaar '77 bijna wekelijks UFO's gemeld werden boven het Engelse vasteland, en in het bijzonder

boven het westelijk gedeelte van Wales. Vele van die gevallen hadden een uitzonderlijk hoge vreemdheidsgraad, en dikwijls waren er meerdere getuigen bij betrokken.

DE FEITEN

We citeren uit het interview dat de onderzoekers PUGH en HOLIDAY eind april 1977 van de getuige afnamen:

Interviewer: Kunt u mij uw ongewone ervaring van donderdag 19 april 1977 beschrijven?

R. GRENVILLE: Rond 02.00 u. ging ik naar bed. Ik nam een leesboek mee, maar realiseerde me dat er een zoemend geluid was, vergelijkbaar met dat van mijn centrale verwarming.

Int: En dit was normaal op dat uur van de ochtend?

R.G.: Het is normaal als ik de verwarming aan laat staan. Maar uit schrik voor gasexplosies e.d. ben ik voortaan heel voorzichtig. Het laatste wat ik elke nacht doe is, voor de veiligheid, de centrale verwarming en alle elektrische toestellen afzetten. Ik dacht op dat moment de verwarming toch te hebben laten opstaan.

Int: Het geluid leek dus sterk op dat van een gasketel, een motor, of...?

R.G.: Juist. Ik was al zo'n tien minuten aan het overleggen of ik nu al of niet naar beneden zou gaan om eens te kijken.

Int: Het geluid was dus heel die tijd hoorbaar?

R.G.: Ja, het bleef duren, en uiteindelijk besloot ik dat het beter zou zijn om toch maar naar beneden te gaan. Ik zou dan op een punt boven de ketel kunnen gaan staan om te luisteren of ik hem al dan niet aan had gelaten. Ik kwam uit mijn slaapkamer en ging vervolgens langs de publieke badkamers, in de richting van de deur van de brandtrap. Deze bevindt zich juist boven de stookplaats. Ik realiseerde me toen dat het geluid niet helemaal hetzelfde was als dat van de verwarmingsketel. Het leek wel hetzelfde toen ik nog in de slaapkamer was, maar toen ik dichterbij kwam was het toch anders. Op dat moment dacht ik aan een schip, en ik besloot om eens naar buiten te kijken. Er komen trouwens heel wat schepen in de baai. Toen ik naar bed ging was het een sombere nacht. Het was donker en leek te gaan regenen. Maar nu zag ik dat de maan het landschap verlichtte (de dag voordien, op 18 april, was het nieuwe maan - F.W. HOLIDAY).

Int: Op het moment dat u de gordijnen opende zag u een licht in het veld?

R.G.: In het veld, ja. Het licht leek op een brandlamp die huisschilders bij hun werk gebruiken; een soort blauwachtig licht dat aan en uit ging.

Int: Pulserend?

R.G.: Ja, ik dacht: "Oh God, iemand probeert hier in te breken!" (ik heb daar-ginds een kippenhok staan). Ik keek dus opnieuw, maar deze keer met mijn verrekijker. Ik zag toen twee figuren, maar eerst van al zag ik dat voorwerp.

Int: Welke vorm had het?

R.G.: Het was een rond voorwerp.

Int: Groot?

R.G.: Oh, ja.

Int: Hoe groot denkt u dat het was?

R.G.: Wel, ik denk zo ongeveer twee yards (=ongeveer 1,80 m, wat in feite klein is als we dit vergelijken met de grootte van de UFO-nauten - W.v.U.).

Int: Dus, een rond voorwerp ongeveer zo groot als een karrewiel?

R.G.: Het was ovaalvormig-rond.

Int: Als een rugby-bal?

R.G.: Niet helemaal. Geef me een pen dan zal ik het tekenen.

Int: Ah ja, het rustte dus op de grond.

R.G.: Ja, dit gedeelte stond op de grond, terwijl het andere naar boven gericht was. In die hoek van het veld is er een hek, en tussen het tuig en dat hek waren er twee figuren met lange benen.

Int: Hoe groot schat u hen?

R.G.: Oh, zes en een half of zeven voet (ongeveer 2m tot 2m30), ze waren nogal groot.

Int: En, hoe waren ze gekleed Mrs. Grenville?

R.G: Ze droegen een soort van witte, geplastificeerde... Ik weet eigenlijk niet wat het was. Het was zeker geen zilver.

Int: Waar leek hun kleding op?

R.G: Keukenkledij ("boiler-suits" in de oorspronkelijke tekst - W.v.U.)

Int: Hadden ze iets rond hun middel?

R.G: Nee, niet dat ik me herinner. Het had van kop tot teen hetzelfde aspect.

Int: En ze hadden armen en benen?

R.G: Dat probeerde ik u al te vertellen. Ze hadden nogal lange benen.

Int: Waren ze dik of mager?

R.G: Tussen de twee in zou ik zeggen. Ze hadden lange armen, en het leek alsof ze iets aan het meten waren. Daarna gingen ze de grasberm op. Tenminste dat dacht ik toch. U mag niet vergeten dat het toen half drie s'morgens was.

Int: Hebt u gelaatstrekken gezien?

R.G: Ja, ze keerden zich om. Ze draaiden rond en observeerden... maar ze hadden geen gelaatstrekken, hun gezicht was gewoon vlak en hun hoofden waren kegelvormig.

Int: Geen ogen, of...

R.G: Niets! Ik kon niet het minste ontdekken. Ze hadden gewoon een blanco gezicht. Het waren zeker geen geesten.

Int: Hebt u die volgende morgen de landingssite onderzocht?

R.G: Ik was erg geschrokken door wat ik zag. Ik dacht dat er iets met ons huis zou gebeuren. Daarom deed ik ook al de lichten aan.

Int: U draaide de lichten aan en ging toen terug naar het raam?

R.G: Ja, en het was pikdonker. Ik probeerde of ik met mijn verre kijker nog iets kon zien, en vroeg me af of ze zich misschien verstopt hadden. Maar alles was weg.

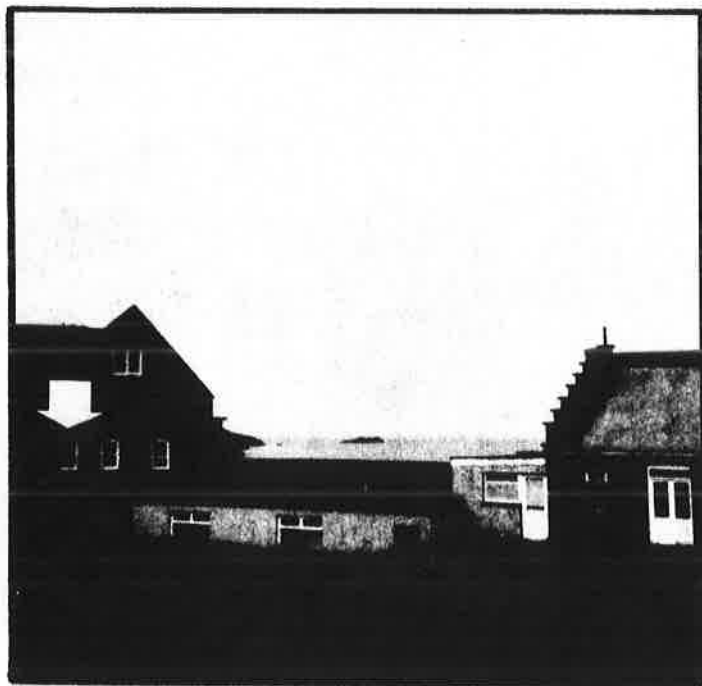
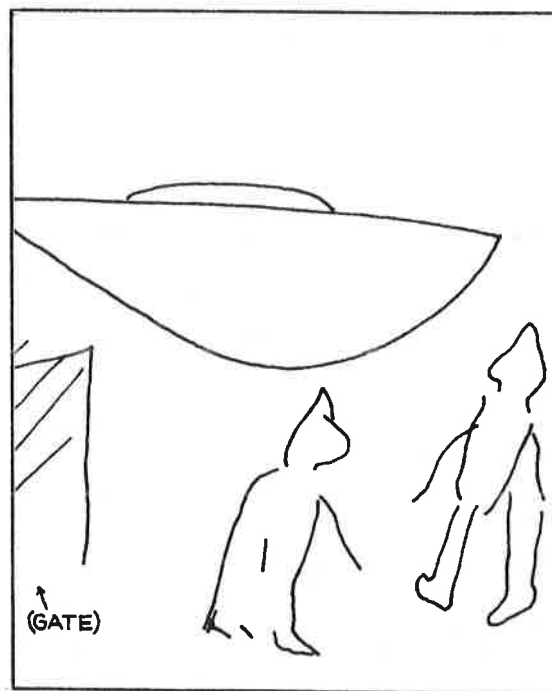

Foto genomen vanop de landingsplaats in de richting van het Haven Fort Hotel. Het raam waardoor Mrs. GRENVILLE haar waarneming deed is met een pijl aangegeven. Op de achtergrond, tussen de gebouwen, zien we St. Brides Bay met in het midden de Stack Rocks (zie p. 9).

UFO en UFO-nauten.
Naar een schets van de getuige.

AANVULLENDE GEGEVENS

De morgen na de waarneming ontdekte Mrs. GRENVILLE een lichte indruk in het gras. Het spoor zou de vorm gehad hebben van een halve cirkel, en zou zich op ongeveer 100 meter van het raam bevonden hebben waaruit zij haar waarneming deed. De verrekijker die zij gebruikte heeft een vergroting van 7 x 30 s.

Op een bepaald moment tijdens haar ervaring zag de getuige één van de UFO-nauten ergens op klimmen. Eerst dacht ze dat hij op de UFO zelf klom, maar al vlug realiseerde ze zich dat het wezen op een nabijgelegen grasberm stapte. Deze berm loopt uit op een haag achter dewelke zich een ongewone structuur bevindt die eigendom is van het Ministerie van Defensie. Het doel hiervan is ook na onderzoek nooit duidelijk geworden, maar er lijken geen directe verbanden te bestaan tussen dit betonnen bouwsel en de eigenlijke landing van 19 april 1977.

Verder doorgedreven ondervragingen van de heren PUGH en HOLIDAY brachten nog aan het licht dat zowel de elektrische radio als de mechanische klok van de getuige stilvielen in die nacht van 19 op 20 april. Het is echter lang niet zeker dat dit in verband gebracht mag worden met haar waarneming. De elektrische radio stopte trouwens vooraleer Mrs. GRENVILLE uit bed stapte, terwijl de mechanische klok pas om 03.30 u zou opgehouden hebben met werken. De getuige legt er wel de nadruk op dat de radio ophield te spelen voor ze naar beneden ging. Dit was er ook de oorzaak van dat ze het zoemende geluid hoorde. Dit geluid, zegt ze, kwam ongetwijfeld van de UFO, en het stopte ook op het moment dat het voorwerp verdween.

NIEUWE WAARNEMINGEN

Na haar ervaring van 19 april 1977 was het Haven Fort Hotel nog meermaals het focuspunt van bizarre gebeurtenissen. We sommen ze hieronder op in chronologische volgorde.

Buiten het Stack Rocks incident van 30 oktober '77, werden de andere meldingen in feite nooit er diepgaand onderzocht. We publiceren ze dan ook met het nodige voorbehoud.

27 april 1977

Omstreeks 01.00 u zag Mrs. GRENVILLE een blauw licht boven dezelfde plaats cirkelen waar een week voordien de nabije ontmoeting van de derde soort had plaatsgevonden. Het voorwerp hing iets hoger dan de TV-mast van het hotel, en onmiddellijk na de verdwijning ervan draaide Mrs. GRENVILLE alle lichten uit. Ze nam een camera en bleef nog ongeveer een half uur staan wachten. Er was echter geen verdere UFO-activiteit.

Het is duidelijk dat we aan de hand van die gegevens geen evaluatie kunnen opstellen. De getuige vertelde ook nog dat haar dochter, Francine, geklaagd had over wild en abnormaal gerammel van de raam van haar slaapkamer, en dit omstreeks 01.00 u, op een kalme nacht. Dit verschijnsel werd meermaals genoteerd tijdens de UFO-golf van Z.W.-Wales, samen met talloze klachten over TV-storingen waarvoor nooit een afdoende verklaring werd gevonden.

Mei-juni 1977

Gedurende die periode (precieze data niet bekend) zag onze getuige tweemaal een oranje lichtbol in het luchtruim hangen. Ditmaal observeerde ze het pulserende licht, dat als een slinger heen en weer schommelde, vanuit haar slaapkamer.

Ook hier zijn er te weinig gegevens voorhanden. Interessant is wel dat Rosa GRENVILLE naar aanleiding van deze waarnemingen een brief schreef naar Nicholas EDWARDS, van de militaire politie, dit met het verzoek of hij bij de Royal Air Force of het Ministerie van Defensie, kon nagaan wat er nu eigenlijk gaande was. Een woordvoerder van het Ministerie van Defensie bevestigde in een brief aan EDWARDS dat er in het veld naast het Haven Fort Hotel een waarnemingspost is van de Royal Observer Corps (?), maar het ministerie zag niet in hoe deze activiteiten (waarvan de aard ons niet bekend is), op welke manier

dan ook als ongewoon bestempeld konden worden.

Bovendien kreeg Rosa GRENVILLE ook tal van ongenode bezoekers aan de deur, waaronder een R.A.F.-officier die aan de hand van een UFO-vragenlijst de getuige interviewde, en haar achteraf de raad gaf om er verder met niemand meer over te praten. Uit het boek "The Uninvited" (3) blijkt dat ook de "mannen in het zwart" weer van de partij waren. Clive HAROLD beschrijft hierin hoe twee in het zwart geklede lieden bij het hotel aanbelden. Beide heren hadden een hoog voorhoofd, indringende ogen, een wasachtige huid en bewogen zich als automaten. Hun voertuig leek op een grote zilvere wagen, en maakte niet het minste geluid, aldus Anna, de dochter van Rosa GRENVILLE, en enige getuige van deze geschiedenis. Anna is studente aan de universiteit van Madrid, en was op dat moment bij haar ouders op vakantie. Zij was niet op de hoogte van de toen in Wales gerapporteerde UFO-aktiviteiten. Twee dagen eerder waren ook de familie COOMBS door de "mannen in het zwart" bezocht.

30 oktober 1977

De hoofdgetuigen van deze spektakulaire CE III zijn: Pauline COOMBS, haar vier kinderen en haar moeder.

Op een warme zomerdag zagen deze zes personen, een witte ronde schijf in de richting van Stack Rocks zweven. Stack Rocks is een rotsformatie in zee, en bevindt zich op ongeveer 500 meter van Ripperston Farm, de boerderij van de familie COOMBS (zie ook de kaart op p. 4 en de foto op p. 7). Het was drie uur in de namiddag en de schijf leek recht op het groepje rotsen af te vliegen. Op dat moment verwachtten de getuigen een harde knal van een explosie. Doch die kwam er niet: het tuig was letterlijk in de rotsen gevlogen. Hierop besloten Pauline COOMBS en haar moeder om eens van dichterbij te gaan kijken. Ze doorkruisten twee velden vooraleer ze aan de rand van de klippen kwamen te staan. De afstand die hun nu nog van Stack Rocks scheidde, bedroeg slechts zo'n 360 meter.

Twee figuren waren nu zichtbaar op de rotsen. Ze droegen zilverachtige pakken en hadden een langgerekt hoofd. "Het waren zeker geen vissers of duikers", aldus Pauline COOMBS. Niettegenstaande de steile en gevaarlijke rotswanden, leken de UFO-nauten zich probleemloos te manoeuvreren. Op de rechterkant van het eilandje zagen de getuigen twee "deuren", omgeven door een vage mist.

De ruimte tussen deze panelen, die voortdurend open en dicht schoven, was zwart, en in de opening was er één van de UFO-nauten zichtbaar dewelke alsmaar op en af een "onzichtbare trap" leek te gaan. Links daarvan was het andere humanoïde wezen, en het leek nu alsof deze laatste letterlijk over het water stapte, in de richting van de zee. De twee wezens, zowel als de "deuren" verdwenen na enkele minuten plots in het niets.

Tot hier een korte en onvolledige beschrijving van het verhaal dat de familie COOMBS aan verschillende onderzoekers en journalisten vertelden. Voor meer details verwijzen we naar het Engelse tijdschrift FLYING SAUCER REVIEW Vol 23, N° 6. Toen Pauline COOMBS na deze waarneming thuiskwam werd zij opgebeld door Rosa GRENVILLE. Mrs. GRENVILLE had het hele spektakel vanuit het Haven Fort Hotel gevolgd met haar verrekijker. Ripperston Farm ligt in volgelvlucht op ongeveer 1,5 km van het hotel verwijderd.

Begin juli 1980

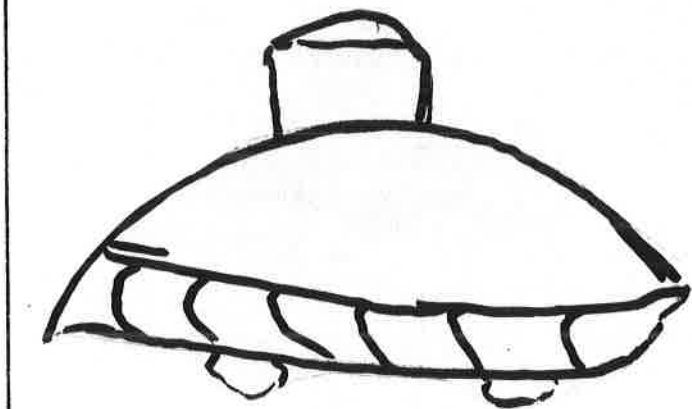
Ongeveer zes weken voor mijn bezoek aan Mrs. GRENVILLE, zou er voor de tweede maal een UFO geland zijn naast haar hotel. De getuigen: Rosa GRENVILLE, haar dochter Francine en zes Duitsers die op dat moment in het hotel logeerden. Alleen Rosa en Francine konden tijdens mijn enquête vluchtig geïnterviewd worden. Het was de heer R.J. PUGH die ook bij deze melding het eigenlijke onderzoek verrichtte. Zelf beperk ik me dan ook tot een bondige samenvatting van de feiten:

Op een avond in juli zagen de getuigen een oranje lichtbol in de lucht zweven. Even later landde het lichtverschijnsel in één van de velden rond Haven Fort Hotel. Het voorwerp had de vorm van een ronde schijf, met bovenop een kleine

koepel waaruit oranje vlammen naar omhoog schoten. Aan de basis van het voorwerp was er een reeks lichten zichtbaar.

Meerdere details konden echter niet genoteerd worden wegens tijdgebrek. De dag na de waarneming zou er volgens Rosa GRENVILLE nog een ovaalvormige indruk zichtbaar geweest zijn. Ditmaal zou het spoor ongeveer 4 meter gemeten hebben. Tijdens mijn onderzoek van 15 augustus 1980, waren er geen fysische effecten meer zichtbaar. De kippen uit het kippenhok dat zich vlakbij de landingssite bevond zouden vanaf dat moment niet meer hebben willen eten: ze kwamen alle om binnen een week na de waarneming.

Rosa GRENVILLE maakte voor SVL de onderstaande tekening van de gelande UFO:

NAWOORD

Het is niet mijn bedoeling geweest om een gedetailleerd rapport op te stellen van de gebeurtenissen zoals die door Mrs. GRENVILLE worden verhaald. Om dit te doen zijn er meerdere bezoeken nodig aan het Haven Fort Hotel en zijn eigenares. Bovendien is er in SVLT geen plaats genoeg om alle details te behandelen, we hebben dan ook voortdurend verwezen naar de andere bronnen die hiervoor geraadpleegd kunnen worden. Desalniettemin leek het mij toch nodig om deze gebeurtenissen ook in de lage landen kenbaar te maken. De UFO-golf van 1977 in Engeland kan, meen ik, rustig vergeleken worden met de Italiaanse golf op het einde van 1978. Deze laatste werd in tegenstelling met de Engelse "flap" wél in de meeste UFO-tijdschriften uitvoerig behandeld.

Dat ik me in dit artikel beperk tot de verschijningen rondom het Haven Fort Hotel, komt omdat ik in dit geval de getuige persoonlijk mocht ontmoeten, en ook omdat ik niet in het minst twijfel aan haar eerlijkheid. De mogelijkheid dat zij één of andere militaire manoeuvre misinterpreteerde blijft open, maar lijkt weinig waarschijnlijk omdat de waarneming gebeurde in een gebied met weinig obstakels (weinig huizen, bomen,...) en op een afstand van slechts 100 meter. Hierbij komt nog dat de waarneemster een verrekijker gebruikte.

We kunnen het alleen maar betreuren dat dergelijke meldingen weinig courant zijn in eigen land. Het komt mij voor dat de oplossing van het vraagstuk in dergelijke gevallen, met een hoge vreemdelingsgraad, verscholen zit.

(Wim van Utrecht - SVL Direktie)

REFERTES

- (1) British UFO Research Association - BUFORA
6 Cairn Avenue, LONDON W5 5HX.
- (2) UFO INVESTIGATORS' NETWORK - UFOIN
23 Sunningdale Drive, IRLAM SALFORD M30 6JN.
- (3) "The Uninvited" door Clive HAROLD (in 1979 gepubliceerd bij Star Books).
- (4) FLYING SAUCER REVIEW - FSR
West Mallings, Maidstone, KENT (Engeland).

VERDEELDHEID IN UFO-KRINGEN

OORZAKEN EN GEVOLGEN

LUC DEVINCKE

De heer Luc DEVINCKE is medewerker van de Société Belge d'Etude des Phénomènes Spatiaux - SOBEPS (1).

We hopen dat zijn voorstel om een nieuw Belgisch onderzoeksnet op te richten bijval geniet, en dat de SVL mag rekenen op reacties van de lezers. De vriendschappelijke samenwerking die er tussen SVL en SOBEPS al op gang is gekomen, kan al een stap in de goede richting genoemd worden. Specifieke onderzoeksrapporten van SVL-medewerkers worden ook nu al aan GESAG en SOBEPS doorgegeven.

INLEIDING

Iedereen die betrokken is bij het hedendaagse UFO-onderzoek zal moeten toegeven dat we sedert 1947 nauwelijks een stap dichterbij de oplossing gekomen zijn van het raadsel.

Nu is het wel een feit dat dit onderzoek volledig in handen is van privé-organisaties die dikwijls een tekort aan financiën hebben en laten we toegeven; veelal onbekwaam zijn omdat ze bestaan dankzij het enthousiasme van enkelingen die meestal niet wetenschappelijk gevormd zijn. Moeten we ons daarbij neerleggen? Zeer zeker niet!! Laten we echter eerst de situatie op nationaal vlak eens bekijken...

België, hoewel klein van oppervlakte, heeft tientallen "onderzoeksorganisaties" die elkaar ongewild (of misschien zelfs gewild ?) beconcurreren. Een voorbeeld ?

Hoe dikwijls gebeurt het niet dat je als onderzoeker bij een getuige aankloppend, tot de constatatie komt dat iemand je reeds voor geweest is. Dan resten je twee mogelijkheden: ofwel begin je het onderzoek van voren af aan, tot verveling van de getuige die het bezoek van deze vreemde "snoeshanen" moet dulden, ofwel schrijf je een beleefd briefje aan de organisatie die reeds een onderzoek verrichtte in de hoop binnen de eerstvolgende maanden een copie te krijgen van hun rapport.

Wat zijn nu de oorzaken en gevolgen van deze verdeeldheid ?

1) VERSPREIDING VAN INFORMATIE

Iedere UFO-organisatie zit met een archiefkast vol waarnemingen waaruit niemand kan putten.

Bijvoorbeeld: zo kan men zich zelden een idee vormen over een UFO-golf net zoals iemand die een stukje bezit van een legpuzzel, zich geen beeld kan vormen van de totaliteit van de puzzel. Het is duidelijk dat dit verspreid zitten van informatie elk wetenschappelijk onderzoek dwarsboomt.

2) SLECHTE INDRUK

Al deze kleine organisaties maken op de onafhankelijke getuige een indruk van onbekwaamheid, wat dikwijls zo is ook!

3) ONDERLINGE NAIJVER

Iedereen denkt dat zijn organisatie de wijsheid in pacht heeft. De eigen methode van onderzoek is de enige juiste terwijl de anderen maar amateurs zijn. En met amateurs werkt men niet samen... Kleinzielig!!!

4) OFFICIEEL ONDERZOEK

Een officiële instelling wil niet, en kan ook niet, tot samenwerking komen met een UFO-organisatie die onbelangrijk is op nationaal vlak, laat staan op internationaal vlak!

5) VERKWISTING VAN FINANCIEN

Dat is overduidelijk. Iedere organisatie die zichzelf respecteert tracht een tijdschrift uit te geven. Het lokt leden aan die zorgen voor de financiële inbreng van de vereniging. Dit tijdschrift slurpt meestal het grootste deel van het budget en van de beschikbare tijd op. Ernstig onderzoekswerk wordt nu onmogelijk en de aankoop van wetenschappelijk materiaal zoals theodolieten, geigertellers, enz... wordt een kostelijke zaak.

6) TWEETALIGHEID

Een praktische moeilijkheid en een die niet te onderschatten is, is de tweetaligheid van ons land. Heden ten dage hebben de meesten echter tenminste een passieve kennis van de tweede landstaal. Het is een kwestie van goede wil.

Nu we alles op een rijtje gesteld hebben kunnen we ons opnieuw afvragen: moeten we ons hierbij neerleggen? En weerom is het antwoord: zeker niet! Mooie woorden, maar wat doen we in praktijk?? Hoe moeten we tot de znodige samenwerking komen?

METHODE

Het belangrijkste inzake samenwerking op het gebied van UFO-onderzoek is uitwisseling van informatie.

Laten we hiertoe een kleine "organisatie" oprichten, met maximum een staf van drie personen die reeds lid kunnen zijn van bestaande UFO-organisaties. Om het kind een naam te geven laten we deze bijvoorbeeld BUFOC (Belgian UFO Center) noemen. Competente UFO-verenigingen kunnen er lid van worden. Deze leden verplichten zich er toe op het eind van elk jaar een lijst van alle door hun organisatie onderzochte waarnemingen naar BUFOC te zenden. Daarop vermeld: datum, uur en plaats van waarneming en aantal getuigen. Meer niet. BUFOC zet dit alles op stencil, in chronologische volgorde en zendt dit naar elke organisatie die lid is. Zo krijgt iedereen een overzicht van het UFO-gebeuren op jaarbasis en op nationaal vlak. Interesseert een vereniging zich voor een bepaalde waarneming dan verzoekt deze de organisatie die het onderzoek verrichtte om een copie van het verslag, waarbij de kosten door de aanvrager betaald worden (wat kosten enkele fotocopieën?). Hierbij dient echter vermeld dat de verschillende onderzoeksorganisaties tot een zekere mate van gelijkvormigheid zouden moeten komen bij het opmaken van een verslag. Veel werk bezorgt dit onze "staf" niet: wat typwerk op het eind van elk jaar, meer niet.

Dit was de eerste kleine stap tot samenwerking. Kent deze samenwerking succes dan kan men na enkele jaren een stapje verder gaan:

BUFOC bericht alle Belgische kranten dat zij nu de overkoepelende UFO-organisatie is. Wetend dat een UFO-getuige, zijn waarneming, als hij die openbaar maakt, dit meestal aan een krant doet, vragen wij dus aan alle dagbladen deze meldingen aan BUFOC door te zenden. Buiten de komkommertijd belanden die anders toch in de vuilnismand. Tevens heeft BUFOC van alle organisaties die lid zijn een lijst gekregen met hun onderzoekers, met vermelding van adres. Nu kijkt BUFOC na welke onderzoeker het dichtst bij de waarnemingsplaats woont en vraagt deze een onderzoek in te stellen. Van welke organisatie die onderzoeker deel uitmaakt blijft eender. Zo wordt vermeden dat de deuren van getuigen platgelopen worden.

In latere stadia kan BUFOC zich bezig houden met het plaatsen van kleine advertenties in kranten waardoor UFO-waarnemingen die anders misschien nooit gemeld worden bij haar terechtkomen. Zoals hierboven vermeld speelt ze die verder door.

Het is duidelijk dat BUFOC enkel een COORDINEREND orgaan zou zijn, zonder enige zelfstandige bevoegdheid. Acties van haar uitgaande, zouden eerst door de verschillende deel verenigingen moeten goedgekeurd worden. De financiële inbreng van elke organisatie zou miniem zijn, gezien de weinige activiteiten van BUFOC.

Het zou ideaal zijn mocht BUFOC uitgroeien tot een ACTIEVE vereniging waarin alle andere tenslotte "oplossen". Een onderzoeksorganisatie die het ganse land bestrijkt, droomt daar niet elk van ons van ?

Omdat elke organisatie die uitgroeit per definitie "log" wordt zou het centrale bestuur hoofdzakelijk moeten instaan voor het coördineren van plaatselijke kernen, het houden van een centraal archief, beantwoorden van briefwisseling, beheer der financiën, public relation, e.d... Kortom met alles wat met administratie te maken heeft terwijl de landelijke leden zich bezig kunnen houden met het eigenlijke onderzoek. Dit veronderstelt een groot aantal leden maar die komen er automatisch wanneer de verschillende verenigingen samensmelten.

Dit is een optimistische kijk, maar waarom ook niet? Het enige wat nodig is, is een beetje goede wil. Laten we niet zo egocentrisch zijn maar een stap doen die het wetenschappelijke onderzoek van het UFO-fenomeen een beslissende duw in de goede richting kan geven.

NAWOORD (WIM VAN UTRECHT)

Zonder twijfel zou de uitwerking van dit BUFOC-initiatief een positieve bijdrage betekenen voor het UFO-onderzoek in eigen land. UFO-meldingen zouden vlugger ter plekke onderzocht kunnen worden, en een lijst van de gemelde waarnemingen kan dan aan alle deelnemende verenigingen worden opgestuurd. Jammer genoeg staan er enkele moeilijkheden de onmiddellijke oprichting van een BUFOC-organisatie in de weg:

- Naar mijn weten zullen hooguit twee of drie groeperingen zich bereid tonen om met een dergelijk voorstel samen te werken. De meeste Belgische UFO-verenigingen houden zich trouwens niet bezig met het plaatselijk onderzoek van UFO-meldingen.
- Ook het samensmelten van de verschillende deelnemende verenigingen zal, zelfs na de oprichting van een succesvol Belgian UFO Center, onwaarschijnlijk blijven. Het verdelen van de verschillende functies (directie, voorzitter, uitgave van een algemeen tijdschrift,...) vormt hier het grootste probleem.
- En ten derde is er ook nog de onenigheid tussen de verschillende groepe-

ringen onderling. Het lijkt geen twijfel dat deze "concurrentie-geest" het voorstel van de heer DE VINCKE zal bemoeilijken. Het is hierom noodzakelijk dat BUFOC bij zijn eventuele oprichting, een NEUTRAAL standpunt inneemt. Haar taak moet zich (althans de eerste jaren) beperken tot het verzamelen van recente Belgische meldingen, en het aanduiden van onderzoekers die dicht bij een vermeende waarnemingsplaats wonen. Bij het maken van deze keuze kunnen desnoods ook de andere verenigingen geraadpleegd worden. De keuze op zich zal weinig problemen opleveren, omdat er momenteel nog maar weinig geïnteresseerden zich met "veldonderzoek" willen inlaten.

*** Verenigingen die willen meewerken aan de oprichting van een coördinerend-administratief orgaan als BUFOC, kunnen zich richten tot het SVL-adres (Oever 28, 2000 ANTWERPEN) of tot de heer Luc DE VINCKE (Bromeliastraat 9, 9110 GENT).

We houden de lezers op de hoogte van alle verdere ontwikkelingen in dit verband, en hopen reeds in ons volgend nummer (SVLT-april 1982) enkele positieve resultaten bekend te kunnen maken.

BUFOC

WAARNEMINGEN : 01 01 1979 - 31 12 1979
OBSERVATIONS :

DATUM DATE	UUR HEURE	PLAATS PLACE	DUUR DUREE	CLASS. CLASS.	GETUIGEN TÉMOINS	ORGANISATIE ORGANISATION
02 01 79	12.23	LOKEREN	3 min.	CE I	3	GESAG
07 02 79	22.00	BRUSSEL/BRUXELLES	15 sec.	NL	1	SOBEPS
23 03 79	+/-18.00	AALTER	+/- 1min	CE II	1	SVL
17 04 79	14.30	HOTTON	4 min	DD	3	SOBEPS
17 04 79	14.42	LA LOUVIERE	3 min	DD	1	SOBEPS
05 05 79	21.45	LEOPOLDSBURG	31 min	NL	1	UROS
...	...	...	...	...	...	...

Hierboven een voorbeeld van een lijst die jaarlijks kan gezonden worden aan de verschillende groepen, aan de hand van de gegevens die BUFOC krijgt van diezelfde verenigingen.

Een kleine inspanning die veel kan opbrengen... (Luc DE VINCKE)

(1) SOBEPS: Avenue Paul Janson 74, 1070 BRUSSEL.

BAARLE EN RIJKEVORSEL

ENGEL-VERSCHIJNINGEN UIT DE 17^e EEUW

In het midden van de jaren zeventig kwam ik in het bezit van een kleine brochure die de hoofding draagt: "BAERLE EN RIJCKEVORSEL Wonderbare verschijningen op de heide, ten jare 1612.". Aanvankelijk leek dit boekje weinig interessant en al vlug ging het verloren tussen de andere dokumentatie over geestverschijningen, Maria-verschijningen, e.d....

Pas in 1980 dook de brochure onverwacht terug op. Het dokument leek toen belangrijker dan ik eerst dacht, des te meer omdat de hierin gepubliceerde meldingen uit eigen land kwamen.

We drukken hieronder, en op de volgende bladzijde, de eerste vier paginas af van deze 10 blz. tellende brochure, die nog niet eerder in UFO-kringen gepubliceerd werd. De vriend, van wie ik destijds het boekje kreeg, vertelde dat hij het gevonden had in de bibliotheek van Rijkevorsel. De datum van uitgave is echter niet vermeld.

BAERLE EN RYCKEVORSEL

Wonderbare verschijningen op de heide,
ten jare 1612.

ET was in 't jaar 1612, in 't botten van de blaren ! Simon, de 17-jarige zoon van Wouter Jan Olislaeger, geboortig van Baerle en woonachtig te Ginoven, bij Zondereygen, hoedde, als naar gewoonte, zijns vaders schapen op de groote Baerlesche heide.

Rond 4 ure in den nanoen van den 10^{en} dag in Mei, terwijl hij op zijn vork geleund, de schapen gadesloeg en telde, vermits daags te voren twee wolven er een paar hadden doodgebeten, weerklonk over de vlakte eene stem, heimde een galm.

Verbaasd keerde de jonge herder zich om, maar merkte niets, doch weer voor hem uitkijkend, zag hij in de lucht, twee voeten boven de aarde, eene gedaante, gehuld in een lang sneeuw-wit kleed, roerend met den wind. Zoodanig schitterde de verschijning, dat aangezicht, handen noch voeten zichtbaar waren; boven het hoofd had zij een witten hoed met korte randen.

Ten zeerste verschrikt, sloeg de knaap een kruis en viel bedwelmd in 't heidekruid.

Met zoete stem sprak nu de schim :

« Och ! zeg het volk dat het zich betere of al het koren zal wederom bederven. »

Simon antwoordde dadelijk : « Ik zal het aan 't volk zeggen ! »

« Wat schade — ging de gedaante voort — gij op aarde ook hebt, bekommer U daarom niet, maar bid God eens zooveel als vroeger, » dan zult gij al weldoende bij Onzen Lieven Heer komen. »

En plots werd het donker op de stille hei,... een pooze maar, en dan scheen omtrent den jongen herder een groot licht, wel omtrent een half uur, allengskens verslouwend.

Simon stond op, en zijn hoofd vol angstige gedachten hoedde zijn schapen; 't werd wel eif ure in den nacht, eer hij met zijne kudde thuis kwam.

Het gebeurde werd aan de ouders medegedeeld.

's Anderendags 's morgens, wierp de herder de schaapskooi open en trok met zijn kudde naar de groote eenzame heide terug. Hij voelde in zich een onweerstaanbare aandrang om wederom met de zelve uur op dezelfde plaats te zijn.

Toen de knaap daar rond den vieren aankwam, verscheen plots dezelfde blinkende schim en sprak : « Wees niet vervaard, ik moet u iets zeggen en vragen ! — Hebt gij de boodschap gedaan, die ik » U gisteren heb opgelegd ? »

Simon, wiens schrik zoo groot niet meer was, antwoordde beslist : « Ja 'k ! »

« Hebt gij — zoo vroeg de gedaante — geene schade onder uwe » schapen of onder uw beesten gehad ? »

« Ja ! — wedervoer de jongen — eergisteren hebben twee wolven, » ons twee schapen doodgebeten ! »

Daarop besloot de verschijning : « Dat wilde Onze Lieve Heer hebben. Hij wilde u beproeven en zien of gij Hem, om dat ongeluk, zoudet » afgaan of getrouw blijven ! — Onzen Hemelschen Vader heeft mij hier » gezonden om u te zeggen, dat gij het volk kond zoudet doen daarover » geen misbaar te maken, want het zal hen in hunne have verbeterd worden ! — Zeg het volk dat het zich betere en bidde ; alles staat te verbid- » den en 't koren zal bewaard blijven. Zoo het zich niet betere noch bidde, » dan zal alles wederom bederven als verleden jaar ! — Ik zal niet meer » bij u komen ! Nu goeden nacht ! »

« Och ! goeden nacht ! », groette wederkeerig Simon Olislaeger.

En als daags te voren, werd het een stond donker en dan scheen weer een groot licht dat zachtjesaan verging.

Bij 't thuiskomen verhaalde de 17-jarige jongen, heel beroerd en bekreten, zijn wedervaren aan vader en moeder en aan 't heele gebuurte, dat nieuwsgierig en beangstigd, bij Jan Olislaeger was vergaderd.

Daags daarop werd van de wondere verschijning kennis gegeven aan den Eerw. Heer Isaak Van Oudewater, Licentiaat in de H. Godheid, pastoor te Baerle.

Geen twee dagen waren verlopen, of de gansche streek was er vol van; men sprak van niets anders meer dan van de wonderbare veropenbaringen op de Baerlesche heide.

Van het voorval werd, — zooals trouwens in dusdanige gevallen vaak gebeurt, — een heele historie gemaakt. De naieve buitenmensen dikten de gedaante-geschiedenis nog wat aan, smukten ze nog wat op met blauw blommekens en 't voorval werd al meer en meer fantastisch.

Al dezen praat en al dat gebabbel bracht de geesten letterlijk op hol; het werkte aanstekelijk op de beangstigde verbeelding der eenvoudigen.

Juist zes dagen na de verschijning op de Baerlesche heide, zag de 36-jarige meid van Ambrosius Gazeau, Schout van Ryckevorsel, ook eenen geest.

Adriana Sebastiaens, weduwe wijlen Cornelis Heghman was, op Woensdag 16 Mei, alléén naar het Stockheiveld gegaan om turven op te zetten. 't Was tusschen 9 en 10 uur in den voormiddag.

Practizeerende op de wondere openbaring van Baerle, verscheen haar eensklaps een witte gedaante. Verschrikt teekende zij zich met het teeken des kruises.

« *Wees niet bang!* » — zoo sprak de verschijning — « *Ga huiswaarts en boodschapt het volk dat zij allen, groot en klein, hartelijk bidden of al de gezaaide en nog te zaaten vruchten zullen bederven, gelijk verleden jaar. — Indien zij niet gelooven willen, zullen dusdanige teekenen gedaan worden, dat zij het wel moeten gelooven! Kom morgen wederom hier... alléén, zonder gezelschap!* »

Geheel ontsteld keerde de meid naar huis en vertelde alles aan den Schout, haren meester, aan dezès vrouw, aan den Eerw. Heer Guiliam De Haze, pastoor van Ryckevorsel, en meer anderen.

Opgebeurd door den Heer Pastoor en door den student Tilman Ambrosius Gazeau, den 18-jarigen zoon van den Schout, ging zij 's anderendaags naar de Stockheide. Maar naarmate zij tot de plaats naderde, hoe grooter hare ongesteldheid werd, wel zoodanig dat zij schier niet meer vooruit kon.

Op de hei gekomen, verscheen andermaal de schim in de locht, twee voeten boven de aarde. Adriana keek heel wat scherper toe dan den jongen schaapherder en zag ook wat meer: 't was een jongeling, gekleed met een vloeig lang kleed, in 't midden opgeschort, schoon en wit als sneeuw; het aangezicht langwerpig en uitermate blinkend; om het hoofd een gebonden of gerolden doek, blank als hagei; de voeten bloot, uitnemend wit en schoon.

Met zoet stemmeken vroeg de jongeling haar liefelijk: « *Hebt gij gebodschapt wat ik u gisteren heb meegedeeld?* »

Op haar bevestigend antwoord, sprak hij verder:

« *Zeg aan 't volk, klein en groot, dat zij allen hartelijk bidden opdat Onze Lieve Heer de vruchten zou willen zegenen en laten gedijen. Alles staat u te verbidden. — En gij, wees sterk in uw geloof, ga drie vrijdagen ter kerke en bid God vurig opdat Hij u geen gebrek late lijden en opdat Onzen Lieven Heer van hierboven u beware en niet verloren late gaan!* »

Adriana zich de aanmaning van den Heer Pastoor en van den student herinnerend, en wellicht gedreven door hare ingeboren vrouwelijke nieuwsgierigheid, vroeg op hare beurt den jongeling van wie hij toch gezonden was.

« *Onze Lieve Heer van hierboven — zóó gaf de verschijning te kennen — heeft mij uitgezonden opdat ik u dit boodschappen zoude en gij het vervolgens zoudet verbreiden! — Ik ben een van zijne Engelen! — U zal zulks niet meer overkomen. Aanbid hartelijk Onzen Lieven Heer van hierboven!* »

Dit gezegd, vloog de blinkende jongeling hemelwaarts...; zonderling, zij merkte nu ook, dat hij vleugelen had.

De weduwe viel op hare knieën en bad God. Zij beproefde op te staan maar kon zulks niet vooraleer vijf Vaderonzen en evenveel Weesgegroeten gepreveld te hebben.

Vervolgens keerde zij huiswaarts en verhaalde deze wonderbare samenspraak met den engelachtigen jongeling voor den Heer Pastoor en voor een heele schaar benieuwd volk van Ryckevorsel, die haar te gemoet waren gekomen.

* * *

Nu kende de beroering paal noch perk meer. Kommer en schrik bevingen den ganschen omtrek; en wel zoodanig was de indruk, dat de Heeren Pastoors van Baerle en Ryckevorsel de diocesane Overheid op de hoogte brachten van de wonderbare veropenbaringen op de heide.

De jonge schaapherder met zijn vader, en de meid werden gedaagd om voor het Geestelijk Hof te verschijnen.

Voor Joannes Malderus, bisschop van Antwerpen, omgeven met een staatsie van Godsgeleerden, Licentiaten in de Rechten, Kanunniken en wereldlijke waardigheidsbekleeders, kwamen beide geestenzieners hunne bevindingen bevestigen, na 's morgens gecommuniceerd en den eed op het H. Evangelie gezworen te hebben.

BESPREKING

De tweede reeks gebeurtenissen (met name het verhaal van Adriana SEBASTIAENS, p. 3 en 4 hierboven) zijn van een twijfelachtige aard, omdat deze nog geen week na de verschijningen van Baarle (Baarle-Hertog) gemeld werden. Uit de tekst blijkt dat ook de opstellers van de brochure (F. VANDEN ZYPE, J. DE GAVERELLE, en J.B. VAN BOSSUYT) zulk een beïnvloeding niet uitsluiten.

Trouwens: "Geen twee dagen waren verlopen, of de ganse streek was er vol van; men sprak van niets anders meer dan van de wonderbare openbaringen op de heide van Baarle.", zo lezen we onderaan p. 2. Bovendien staat er op de derde bladzijde: "Nadenkend over de wondere openbaring van Baarle, verscheen haar eensklaps een witte gedaante.". Onze getuige was dus op de hoogte van de ervaringen van de heer OLISLAEGER. De beschrijvingen van Mevr. SEBASTIAENS zijn ook overdreven rijk aan details...fantasie? Wel interessant is het mogelijke paralyserende-effekt dat zij onderaan diezelfde derde bladzijde beschrijft: "Maar naarmate zij de plaats naderde, hoe groter haar ongesteldheid werd, wel zodanig dat zij bijna niet meer vooruit kon.". Wanneer feitelijk gebeurd, dan is hier waarschijnlijk wel een psychologische ver-

klaring voor te vinden. Veiligheidshalve beperken we onze bespreking in ieder geval tot de eerste melding, deze van Baarle (10 mei 1612).

Enkele punten uit het relaas van de jongeheer OLISLAEGER verdienen onze aandacht, omdat zij een verband suggereren tussen de vroegere engelen-verschijningen en de UFO-nautmanifestaties die nu gerapporteerd worden.

We sommen ze hieronder op:

- Het humanoïde wezen zweefde ongeveer twee voet (ongeveer 60 cm) boven de grond: een element dat we regelmatig terugvinden in UFO-naut-beschrijvingen.
- Op de eerste bladzijde van de brochure lezen we: "...; boven het hoofd had zij een witte hoed met korte randen.". De lezer begrijpt waar ik hiermee naar toe wil.
- En verder nog: "Zodanig schitterde de verschijning, dat aangezicht, handen noch voeten zichtbaar waren;...", en dit terwijl het vier uur 's namiddags was. Eenieder weet hoe belangrijk licht is in de beschrijvingen van UFO-landingen.

"En plots werd het donker op de heide, ...een poosje maar, en dan scheen er rond de jonge herder een groot licht, wel ongeveer een half uur, stilaan verflauwend.". Een opmerkelijk detail maar moeilijk interpreteerbaar. Het lijkt mij mogelijk dat de felle schittering van de "engel" na zijn plotse verdwijning het netvlies van de waarnemer irriteerde en een kortstondige blindheid veroorzaakte. Om terug aan het daglicht te wennen kan dit wel enkele minuten vergen. Een half uur is waarschijnlijk overdreven, maar het moet dan ook een onmogelijke zaak zijn om in dergelijke omstandigheden een tijdsinterval juist te schatten.

Ook de overeenkomst met moderne contact-gevallen is frappant, en wel om de volgende twee redenen:

- Allereerst is er de aanwezigheid van herhaling, d.w.z. het optreden van een tweede waarneming onder gelijkaardige omstandigheden. We vinden dit ook bij UFO's terug. Denken we bijvoorbeeld aan het geval van Warneton (België), waarbij de getuige in een tijdspanne van enkele weken, tweemaal met gelijkaardige UFO-nauten gekonfronteerd werd.
- Ten slotte is er ook nog de gesprekstof. De inhoud hiervan komt opvallend dikwijls overeen met de interesses van het "slachtoffer". De 17-jarige Simon OLISLAEGER was een belijder van de Rooms Katholieke godsdienst en hoedde al vanaf zijn 10 jaar de schapen van zijn vader. Toen Simon voor het eerst de stem hoorde, leunde hij op zijn vork, zo lezen we. We kunnen dus aannemen dat hij ook iets met hooi of koren te maken had. Het gesprek dat de verschijning met hem voerde, ging ook uitsluitend over de schapen en "het koren dat wederom zou bederven als het volk zich niet beterde". De ervaring zelf is duidelijk ook van een katholiek-religieuze aard. Deze zeer persoonlijke gesprekken merken we ook voortdurend op bij nabije ontmoetingen van de derde soort. Zo bijvoorbeeld op 24 april 1964 toen de Amerikaanse farmer Gary WILCOX beweerde een dialoog gevoerd te hebben over het gebruik van kunstmest op Mars, de zogezegde thuisplaneet van de UFO-nauten die hij ontmoette. Steeds weer een ongeloofwaardige inhoud, meestal in de moedertaal van de getuige, en doorspekt met eigen gevoelswaarden en interesses. Het is de vraag wie we hiervoor de schuld moeten geven: de waarnemer of zijn bizarre gesprekspartner?

DE GELOOFWAARDIGHEID VAN DE GETUIGE

Dit valt natuurlijk, na 370 jaar, niet meer te controleren. Zelf ben ik van mening dat enkele originele details zoals: "de hoed met korte randen" en het licht-donker effect na de plotse verdwijning van de "engel", verwijzen naar een authentieke ervaring, dan wel naar een verzonnen historie.

Noteren we nog dat de 17^e eeuwse schaapherder de eed aflegde in het bijzijn van verschillende kerkelijke autoriteiten waaronder de bisschop van Antwerpen. Dergelijk ceremonieel moet voor een gelovige uit die tijd een diepe religieuze betekenis gehad hebben.

Wat deze melding nog interessanter maakt is het feit dat zij bijna onmiddellijk opgetekend werd, en dat de oorspronkelijke beschrijving aldus bewaard is gebleven zonder dat "de naieve buitenmensen" een kans kregen om "de gedaante-geschiedenis aan te dikken of op te smukken met blauw blommekes".

De verschijning te Baarle is immers geen alleenstaand geval. Details als: "de verschijning schitterde/de gestalte zweefde boven de grond/de aanwezigheid van een 'licht' waarvan de oorsprong onduidelijk blijft/en de opdracht die gegeven wordt om de gebeurtenissen rond te vertellen" komen terug in zowat alle Maria- en engelenverschijningen.

De lezer die zich al wat dieper in deze materie verdiept heeft, merkt ook de treffende gelijkenis op met het geval van Joseph SMITH, die in het voorjaar van 1820 (twee eeuwen later!) zijn eerste ontmoeting had met een "hemels wezen". Deze verschijningen vonden plaats in Manchester (Ontario, Canada), en gaven aanleiding tot de oprichting van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, bij ons beter bekend als de Mormonen-sekte.

Het verhaal van Joseph SMITH vinden we samengevat terug in het laatste boek van Julien WEVERBERGH: "Ufo's in het verleden" (uitgegeven bij Ankh & Hermes bv - Deventer) op p. 193.

Jammer genoeg kwam de brochure over de verschijningen te Baarle en Rijkevorsel net te laat aan bij de heer WEVERBERGH om nog opgenomen te kunnen worden in dit handig naslagwerk.

Zowel de verschijningen van Baarle (10 en 11 mei 1612), als deze van Rijkevorsel (16 en 17 mei 1612) worden in het dokument nog een tweede keer beschreven. Bij de tweede beschrijving, die vrijwel identiek is aan de eerste, gaat het om de verklaring die de getuigen aflegden voor het "Geestelijk Hof" (zie onderaan de op de vorige bladzijde afgedrukte p. 4). Beide verklaringen werden tijdens dit verhoor opgetekend, en berusten thans in het archief van de C.L.Vrouwe Kathedraal van Antwerpen, en wel in de zogeheten: "Capsa rerum extraordinariarum n° 400" aldus de schrijvers van de brochure.

- De geïnteresseerde lezer die meerdere details wenst rond deze toch wel interessante verschijningen, raden we aan om de gehele brochure (10 blz) bij SVL te bestellen voor de prijs van 20,-BF (vermelden: Brochure Baarle en Rijkevorsel).

De manier van storting is dezelfde als voor het SVL Tijdschrift.

Wim VAN UTRECHT.

▪ IN ONS VOLGEND NUMMER...

Psychische verschijnselen en UFO's (door Hilary EVANS), een bijdrage van Adrian LEIGH (SVL-correspondent uit Londen).

- De SVL Directie dankt nog in het bijzonder de heren Jacques BONABOT en Rudy DE GROOTE voor de totstandkoming van dit eerste SVL Tijdschrift.

GROBBENDONK (ANT.)

6-12-76

GELIJKAARDIGE UFO'S TONEN INTERESSE VOOR AUTOWEGEN

(DEEL 1)

Op 14 december 1976 schreven de getuigen van onderstaande waarneming naar de Société Belge d'Etude des Phénomènes Spatiaux (1). Dit deden zij naar aanleiding van een SOBEPS-artikel in een reclamebladje van de Stella Artois firma. In hun brief beschreven zij een UFO-ervaring die hen acht dagen voordien overkomen was in Grobbendonk, niet ver van hun toenmalige woonplaats in Nijlen. De SVL dankt de SOBEPS voor het doorsturen van deze melding op 23 oktober 1981. Het onderzoek dat de SVL Directie hierop ondernam vond plaats op 15 november '81, bijna vijf jaar na de feiten ! Dat dit geval niet in 1976 werd onderzocht kwam door het gemis aan een SOBEPS-onderzoeker voor die streek, aldus de heer Jean-Luc VERTONGEN, verantwoordelijke voor het SOBEPS-onderzoeksnet.

DE GETUIGEN

De heer A.V. en zijn echtgenote M.C., samen met hun twee jaar oude zoon, dewelke zich begrijpelijkerwijze niets van de gebeurtenissen herinnert. De getuigen wensen anoniem te blijven, en hadden ten tijde van de waarneming een eethuis in Nijlen waar ze destijds ook woonden.

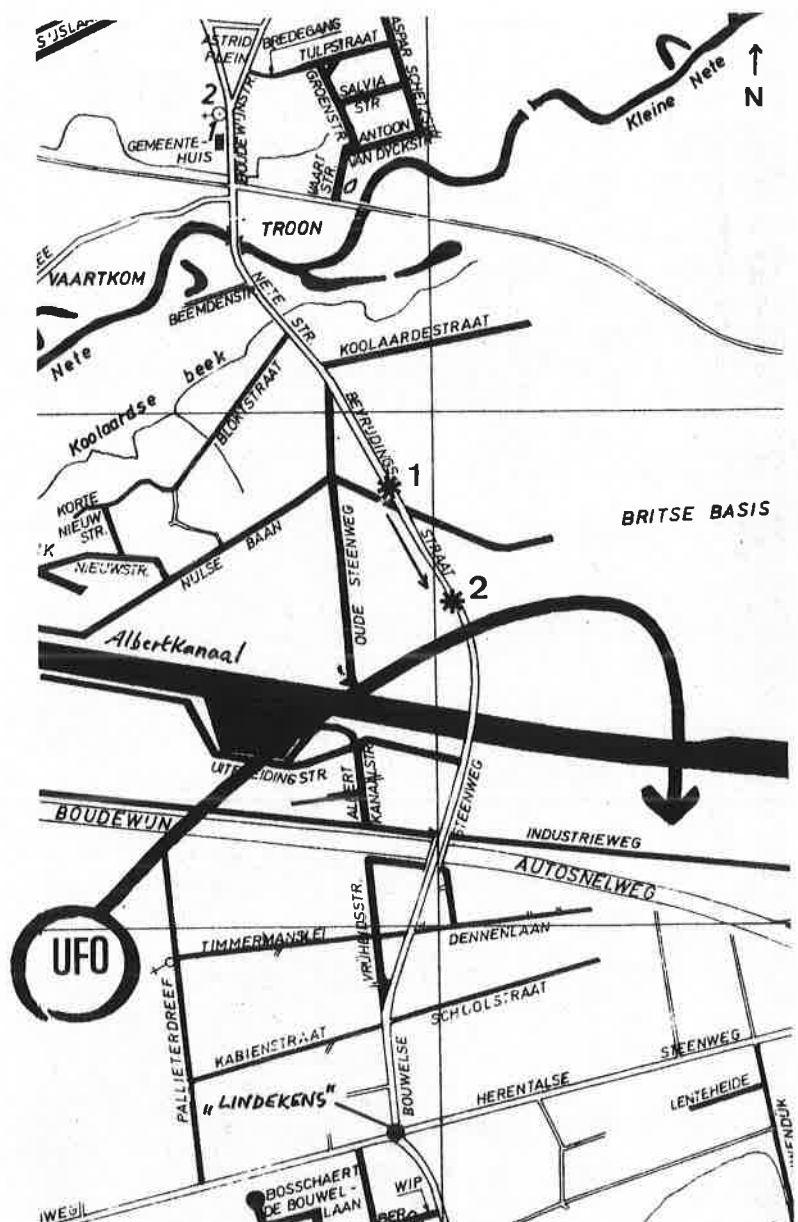
DE WAARNEMINGSPLAATS

Bevrijdingsstraat, GROBBENDONK (ongeveer 8 km ten westen van Herentals), provincie Antwerpen.

De gemeente die een kleine 6000 inwoners telt, wordt bespoeld door de Kleine Nete en het Albertkanaal. De diamantindustrie is er goed vertegenwoordigd en er bevinden zich enkele oude urnevelden die nog regelmatig het mikpunt zijn van archeologische opgravingen.

Op de waarnemingsplaats zelf (de oprit van de brug over het Albertkanaal) wordt het zicht gedeeltelijk belemmerd door enkele bomen en struiken die langs weerszijden van de baan werden aangeplant.

In de buurt zijn er geen hoogspanningskabels, maar vlak naast de weg is er wel een Britse militaire basis.

DE FEITEN

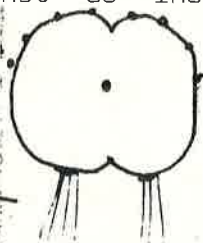
Uittreksel uit de brief van de getuigen aan SOBEPS (14 december 1976):

"... Op maandag, 6 december, 's avonds tussen 22.15 u en 22.30 u, kwamen wij van Grobbendonk centrum en reden richting "Lindekens". We waren ter hoogte van de vroegere Britse Basis (Het is onzeker of er in 1976 nog militaire oefeningen werden georganiseerd op de basis - W.v.U.).

Toen zagen we rechts van ons twee zeer grote lichtstralen, die recht voor het tuig uitschenen. Het verplaatste zich snel en kruiste de baan. Een heel nauwkeurige beschrijving kunnen we niet geven omdat er die avond een donkere lucht was, en ook omdat het zo snel vloog.

Onderaan gezien gaf het de indruk deze vorm te hebben:

*2 zeer sterke
lichtbundels.*

Dus vooraan twee grote lichtbundels en rondom verschillende kleine lichtjes, waaronder witte, rode en bovenaan één blauw.

De twee grote lichtbundels stonden duidelijk vooraan en schenen ver voor het tuig uit.

Wij waren gestopt en hadden de motor van onze wagen stilgezet. Bij het openen van de venster viel ons op dat het verschijnsel geen lawaai maakte, het gaf slechts een licht gezoem, hoewel het zeer laag vloog.

Het maakte een grote boog en verdween in de richting van Herenthout.

"... Indien u misschien nog gelijkaardige UFO-foto's heeft en u kon die ons laten geworden, dan zou dat wel interessant zijn. Of was het werkelijk maar een vliegtuig?..."

Het onderzoek dat naar aanleiding hiervan ondernomen werd, kon echter wegens plaatsgebrek niet meer in dit SVLT-nummer opgenomen worden. Voor het tweede en tevens laatste deel, verwijzen we naar het volgende SVL Tijdschrift van april (Jaargang 1, nr. 2).

Fotomontage naar de beschrijvingen van de getuigen:

RECENTE MELDINGEN

■ SINAAI (Oost-Vlaanderen) - 27/9/1981 (rond 19.00-19.30 u)

Tijdens een autorit van Sinaai naar Eksaarde (nabij St. Niklaas), zien vier personen (een getrouwd koppel samen met hun twee kinderen) een fel lichtpunt onbeweeglijk voor hen in de lucht hangen. Dichterbij gekomen menen de getuigen de romp van een vliegtuig te herkennen, met een reeks van 4 of 5 zeer heldere lichten over de vleugels verspreid. Achteraan de "UFO" was er een rood draailicht zichtbaar. Het geluid dat de getuigen hoorden, na de auto gestopt, en de ramen opengedraaid te hebben, leek op dat van een straalmotor maar dan iets zachter. Op het moment dat de wagen stopte kwam het voorwerp in beweging. Het vloog eerst over de auto en dan verder tot het tuig uit het zicht verdwenen was.

(Brief van de getuige aan Rudy DE GROOTE / Rudy DE GROOTE aan SVL.)

SVL EVALUATIE: =VLIEGTUIG.

Bij een waarneming vanuit een rijdende auto kan men de indruk krijgen dat een vliegend voorwerp stilhangt. Wanneer men dan de auto stopt, lijkt het net alsof het tuig zich plots in beweging zet. Zie ook: "UFO's en andere natuurverschijnselen" door J.M. GANTOIS en C.W.H. DE LOORE (uitgegeven bij Thieme-Zutphen) op p. 10.

■ NEVELE (Oost-Vlaanderen) - 28/9/1981 (rond 19.00-19.30 u)

Vijf spelende kinderen zouden die avond een platte, ronde schijf gezien hebben, met onderaan verschillende gekleurde lichtjes. Het grijze voorwerp droeg aan de bovenkant een glazen koepel, en aan de onderzijde waren vier wielletjes zichtbaar. De onderkant zelf was in vier gelijke vlakken verdeeld. Nadat ze deze details hadden opgemerkt zagen de kinderen hoe een tweede, gelijkaardige UFO zich bij de eerste voegde, en hoe beide voorwerpen samen, in dezelfde richting verder vlogen. Er zouden ook nog andere leerlingen van deze feiten getuige zijn geweest.

(Brief van Mevr. DUBOIS aan Rudy DE GROOTE / Rudy DE GROOTE aan SVL.)

SVL EVALUATIE: =INTERESSANT.

Het SVL-onderzoek inzake deze melding is aan de gang, maar verloopt moeizaam. Toch hopen we om in één van de volgende nummers een volledig verslag te kunnen brengen.

JAARVERSLAG

1981

Werkgroep

NOBOVO

Eind 1980 stopte de Werkgroep NOBOVO met de publikatie van het "Tijdschrift voor Ufologie". Beslist werd toen in de toekomst een jaarrapport te redigeren. Het eerste exemplaar hiervan is inmiddels verschenen.

Dit NOBOVO Jaarverslag 1981 telt 92 pagina's en bevat ondermeer een samenvatting van een recente Russische studie, boekbesprekingen, achtergrondinformatie, beschouwende artikels over o.a. geheimzinnige luchtverschijnselen en folklore.

Het jaarverslag kan besteld worden door 15 gulden over te maken op giro 2679718 t.n.v.: R. Friso, Tsj. Wiardalaan 3, 8605 CE SNEEK (Nederland).

(Eventueel kan ook een internationaal postmandaat t.n.v. R. Friso.)